

לילים

עלוך קבוץ סעד

שבת
 שלום

פרשת שופטים

יה שמע אביוניך	המחלים פניך
אבינו לבניך	אל תעלם אזנך
יה עם ממצמקים	יקראו מרוב מצוקים
אל נא תשיבם רקים	היום מלפניך
הוותם נעונם	מחה ורבי זדונם
ואם לא תעשה למענם	עשה צורי למענך
ומחה היום חובם	ורצה כמו שי ניבם
ולך תכין לבם	וגם תקשיב אזנך
דמעת פניהם תשעה	ותאסוף עדר תועה
ותקים לך רועה	ופקוד בטוב צאנך
הולכי בדרך נכחה	תבשרם היום סליחה
ובתפלת המנחה	המציאם חנך

(ר' יהודה הלוי)

שעור פרשת שבוע: בני גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	19.07	זמן תמליון / טלית	5.16
מנחה א' 14.00	ב' 19.15	סוף זמן ק"ש	9.26
ערבית		שקיעה	19.25 ← 19.21
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	13.15
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	19.10
מנחה	13.30, 17.10	צאת הכוכבים	19.43
		ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	17.30		
צאת השבת	20.02	שחרית נוער	8.00

אחות תורנית השבת – הילרי יום-טוב

פרידה מהמדר

לאחר תקופה של לא מעט שנים, אני נפרד מהמדר הקבוע שלי בעלון. פינה זו עברה גלגולי שמות רבים כיפינת ההלכה, 'עשה תורתך קבע' ו'נפלאות מתורתך', ועוד שמות שאיני זוכרם. בתחילתה, היא הייתה בחזקתו הבלעדית של הרב, עד שהפינה התייצבה על מתכונת שבה פעם אחת כתב הרב ופעם אחד החברים. וכך במשך שנים נצבר אצלי אוסף גדול מאוד (אני מעריך, שיש לא פחות משלוש מאות מאמרים) של מאמרים קצרים במגוון רחב של נושאים: בעיקר פרשיות השבוע, עניינים אקטואליים בהלכה, הנחיות הלכתיות, והתייחסויות לבעיות השעה. הפינה אף יצרה כמה פולמוסים בהלכה ובפרשנות המקראות. במדור יש גם מאמר פרידה אחד, בתקופה בה עזבנו לאחר הקדנציה הראשונה של שנתיים.

ובכן, מה כותבים בפרידה?

אני בעיקר מתפלל. אני מתפלל, שדברי כיוונו לאמיתה של תורה. אני מתפלל שדברי התקבלו על ליבם של האנשים, ושלא פגעתי חלילה באדם. בפינה הראשונה שכתבתי דנתי בתפילתו של ר' נחוניא בן הקנה:

רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו: מה מקום לתפלה זו? אמר להם: בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי, וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי (משנה ברכות פרק ד).

אם כך, אלך בדרכו של ר' נחוניא בן הקנה: אני נותן הודאה על חלקי. ואני מתפלל שלא יארע בעתיד תקלה על ידי.

השבוע הגיע הרב ארי ואשתו נעמה וילדיהם לסעד. אני מאחל להם הצלחה רבה. על פי התרשמותי והתרשמותם של אחרים, אני מאמין ש'השידוך' עם סעד יכול לעלות יפה. אני מודה לקוראי הנאמנים במדור, שמן הסתם דרש מאמץ קצת יותר גדול מאשר הקריאה במדורים אחרים. אני מבין שבהמשך מתוכננת פרידה רשמית, ועד אז כל טוב.

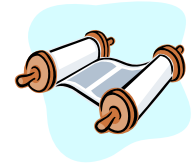
מת fe - הרב דר

נר זכרון: ז' באלול – יום השנה לפטירתה של בתנו רבקה סימון ז"ל (תשל"ה)
ח' באלול – יום השנה לפטירתה של בתנו לאה ברטוב ז"ל (תשס"ה)
ט' באלול – יום השנה לפטירתה של חברתנו ציפ בר"ט ז"ל (תשנ"ח)

”בן אדם מה לך נרדס, קוט קרא בתחנאניס...”

- עם בואו של ראש-חודש אלול מתחילים הספרדים לומר סליחות. יצאתי לשטח (הטלפוני) לשמוע קצת יותר על המניין הספרדי המתקיים בסעד מפי המתפללים. השאלות שנשאלו:
- האם יש לך זכרון ילדות הקשור בתקופת אלול והסליחות?
  - מה מיוחד בעיניך במניין המתקיים בסעד?
  - האם ישנם תפילה או פיוט מסוימים שאתה מתחבר אליהם במיוחד?

הרב דוד אסולין: המיוחד במניין זה שהוא אולי היחיד בקיבוץ הדתי – אני מעז לשער, ועוד יותר מיוחד בו שגם אחינו האשכנזים נמשכים אליו ומפייטים בו כפייטנים מקצוענים ממש. למניין מגיעות גם הרבה בנות, והרבה בני-נוער, ובשנה שעברה החלו להגיע גם ממקומות אחרים – מעלומים, למשל. **פיוט אהוב** – ”למענדך אלוהי”, קטע שאומרים בעשרת ימי-תשובה, יש לו מנגינה יחודית ומילים עדינות.

חגי קבלן: זכרון ילדות - גדלתי בכרם ביבנה ובנחלים, ושם לא היה מניין סליחות מיוחד, אך אני זוכר פעם אחת שלקחו אותי לכותל לכל הלילה, וזו היתה הרגשה מרוממת, היה משהו מאד חזק באוויר. **לגבי המניין בסעד:** אני אוהב שיצחק שלומי מביא לתפילה כוסות תה – נענע ושיבא, וכך הוא מכניס את הספרדיות לבית-הכנסת... אני מרגיש במניין הזה בבית גם בזכות הקטעים והמנגינות שאומרים יחד – ולא כל אחד לבד, וזה כף. מיוחד בעיני גם שמגיעים למניין אשכנזים, וגם הרבה נשים. יישר כח ליצחק שלומי על כל הארגון וההודעות! **פיוט שאני אוהב במיוחד:** ”אדיר ונאור” – בגלל השילוב של המילים והמנגינה.

דורון יפרח: זכרון ילדות – היינו קמים ב 30:2 לפנות בוקר, כל הילדים בגילאי 11-12 במושב שוקדה, עושים סיבוב מסביב למושב כדי להעיר את כולם, דופקים על הדלתות וצועקים ”סליחות, סליחות!” היינו באים לבית-הכנסת, מפייטים את כל הסליחות, והיה מישהו שהכין לנו תה מתוק עם מלא סוכר. **המנין בסעד:** אני מרוצה ממנו מאד, באים גם אשכנזים וגם ספרדים ונשים, וזה מזיז קצת את האנשים... זה לא בדיוק אתו דבר כמו שהיה אצלנו במושב, אבל זה קרוב. **קטע אהוב:** אני אוהב את כל הסליחות. קטע מרגש במיוחד – ”ה' מלך, ה' מלך...”, כשכולם חוזרים אחרי החזן.

עידית לנדאו: מאז שאני ילדה ולאורך כל השנים לא התחברתי לסליחות האשכנזיות – לא הבנתי את המילים, כל יום משהו חדש, וזה היה יותר מדי מתוחכם בשבילי. ברגע שנולדו הילדים, היתה לי כביכול סיבה טובה לא לבוא. יש אנשים שמאד אוהבים את הסליחות הללו (ביניהם נחום) – לי זה לא התאים, אבל חיפשתי איך להתחבר.

כשהתחלתי לעבוד ברווחה בשדות- נגב נוצר לי קשר בלתי-אמצעי עם האוכלוסיה הספרדית: התחלתי לאהוב את ההווי שלהם, את החום, את השירה, הפשטות. שנה אחת כשהיינו בחופש בירושלים נכנסתי לבית-הכנסת ב 4 בבוקר, התישבת לידי אישה זקנה שלא ידעה לקרא אבל אמרה את כל התפילות. מאותו יום התאהבתי בסליחות של הספרדים, וברגע שפתחו בסעד מניין- הייתי הראשונה שהתייצבתי. אני אוהבת במניין הזה שכל יום אומרים אותו דבר, ששרים, שאומרים בקול את התפילות. אני מאד אוהבת שההובלה עוברת מאחד לשני – יש חזן, אבל גם כאלה שקולם אינו ערב במיוחד יכולים להוביל. יפה בעיני הפשטות הזו, שכולם יכולים להיות חזנים. אני גם אוהבת את זה שצריך להתאמץ כדי להגיע לסליחות, בגלל השעה המאוחרת. החלק שאני הכי אוהבת הוא יגי מידות, קטע ארוך עם תקיעת שופר באמצע, שמרומם לי את הנפש.

אני מרגישה שבעזרת הסליחות הללו אני מגיעה מוכנה יותר לימים הנוראים.

יצחק שלומי הוא הרוח החיה מאחורי המניין. יצחק, **ספר איך הכל התחיל?**

המניין התחיל לפני 5 שנים, כיוזמה משותפת שעלתה מהשטח, לא רק מצידו, היו שותפים נוספים - אחיהוד דנין, הרב דוד, אבא שלי. בהתחלה קיימנו תפילה יום-יום, אך בגלל מיעוט משתתפים עברנו ל - 3 פעמים בשבוע.

המניין מתקיים בשעה 20:24, כיוון שספרדים מקפידים לא לומר יג' מידות אחרי השקיעה ולפני חצות הלילה, מטעמים קבליים. אפשר לומר סליחות או באשמורת הבוקר או בחצות הלילה. אחד הדברים המיוחדים במנין הוא שהרבה נשים מגיעות אליו, לפחות בחצי מהמקרים יש יותר נשים מאשר גברים, ואני רואה בזה ברכה גדולה. אחד הנימוקים לא להעביר את הסליחות לבוקר הוא כדי שלנשים יהיה קל יותר להגיע. אגב, המתמיד הגדול ביותר במניין שלנו הוא בכלל אשכנזי.

זכרון ילדות: חברת הנוער בסעד של תחילת שנות ה 90, הייתי אז בן 8-9, והיינו עושים סליחות עם דודא, אבא שלי והנוער. זה היה סליחות ספרדיות מכל הלב, היו ילדים שזה היה ממש מהבית שלהם. לאחר מכן נפגשתי עם זה גם בישיבה התיכונית, אבל זה כבר בצורה אחרת.

פיוט אהוב: יש הרבה מנגינות יפות, וזה מאפיין את המניין הספרדי שיש בו הרבה גיוון. אני מתחבר לפיוטים שהם פשוטים מבחינת הפניה לקב"ה. אני אוהב את הפיוט "אליך ה' נשאתי עיני שמע קול תחנוני כגודל חסדך" - זה פיוט לפי האי-ב' שיש בו פניה מאד אישית לאלוהים.

אני בכלל תימני, ואצלנו המנגינות שונות לגמרי, אבל יש דמיון מסוים גם בקצב האיטי יותר, וגם בגלל המנגינות אפשר להתחבר.

המניין ישמח לחיזוק ולמשתתפים נוספים - הסליחות מתקיימות במוצש"ק, שני וחמישי בבית-הכנסת של החטיבה. תה וכיבוד מובטח!

ראי'נה: אפרת.

הודעה לציבור:

במסגרת מתנת הקהילה לראש-השנה ייכלל גם לוח שנה ובו תמונות סעד, במתכונת הלוח מן השנה שעברה. על-כן אל נא תזדרזו לקנות, והמתינו בסבלנות ללוח שלנו.

בברכה, הנהלת הקהילה.

פניה מוועד הדואר:

אנו מבקשות מהתושבים החדשים ואנשי הגרעין שהגיעו לסעד בשנה האחרונה: אנא היכנסו לחדר הדואר בזמנכם הפנוי, על-מנת שנוכל להכיר אתכם, ולדעת למי אנו מוסרות את דברי הדואר. אנו נמצאות בחדר הדואר בין 10:30 - 13:30 בכל יום, פרט ליום שישי.

פניה בר-חי ובאה ד.

סליחות בירושלים

נתבקשתי ע"י העורכת לכתוב כמה שורות על הסליחות בירושלים בימי ילדותי. בטרם אעשה זאת, אספר על חוויה מרטיטה שהיתה לי לאחרונה. עקב סיבות טכניות שונות, לא הייתי בירושלים מעל לחצי שנה. פשוט מתי מגעגועים. החלטתי, אסע יום אחד לירושלים, ללא שום מטרה, אלא

רק לשוטט ברחובותיה, לספוג אותה ולנשום את יופיה. קמתי בוקר אחד, נסעתי עם האוטובוס לירושלים, ושם החלטתי שאני לא נוסע מאותו רגע בעיר, אלא רק הולך פשוט ברגלי... וזה היה באמת מהנה. התחלתי ברחוב אגריפס, רחוב המקביל לרחוב יפו, הגעתי משם לשכונת ילדותי. מעניין שיש שם בתים וחצרות שלא השתנו משך דור או יותר: אבני מרצפות רחוב ברחובות ובמבואות, אנשי עדות שונות חיים בשלוחה ובהרמוניה, חלונות בתים מעוטרים בוילונות לבנים רקומים, בתים מסוידיים גם מבחוץ – ממש חוויה לחזור למראות הללו... הלכתי דרך אגריפס לשכונת ילדותי, שם חשבתי אולי אפגוש מישהו מוכר – אבל לא! פנים חדשות גם בשכונות הללו. מזל רק שאופי הבניה לא משתנה. טוב עושה העיריה שלא מאפשרת בניה בסגנון שונה בשכונות הללו. פשוט משמרים את הבתים והרחובות כמו שהם. מהבית שבו נולדתי הלכתי דרך קינג ג'ורג' לשכונת ימין-משה שגם בה נעשה שימור מופלא, ומשם למתחם הממילא שבו אמנם נפתחו חנויות רבות, אבל ישנו נסיון לשמור את הסגנון המיוחד של השכונה הזו.

עכשו אני נזכר שבעצם נתבקשתי לכתוב על הסליחות בירושלים. אנסה לשחזר את האירועים הקשורים לסליחות, למרות שעברו כמה שנים.

בשעות המוקדמות מאד של הבוקר היה עובר השמש, ומעיר את המתפללים. כמה דפיקות בחלון, ואמירה תקיפה: "אהרן, קום לסליחות!", וכך היה עובר מבית לבית ומעיר את המתפללים. הסליחות נאמרות במנגינה ערבה ומתוקה, ברובה נאמרת ע"י כל הקהל יחד, וחלקי שירה הנאמרים בעיקר ע"י הילדים, כמו "אדון הסליחות", "עננו" ועוד. גם לנשים המבוגרות תפקיד חשוב באירוע: הן מדליקות את הפרימוס ומבשלות קפה שחור, והשמש עובר כמה פעמים בין המתפללים ומחלק כוסיות קפה שחור סמיך ומתוק. וככה נמשכת החוויה היפה של השירה בצוותא, ומיד לאחר הסליחות מתפללים תפילת שחרית המסתיימת כבר בשעה שש. מכאן אנו הנערים הולכים לשוק "מחנה יהודה", וכבר הפיתות החמות מחכות לנו במאפיה המיוחדת לפיתות. חוזרים הביתה לשתות קקאו עם חלב, מסדרים את הילקוט, והולכים ללמוד בבית-הספר.

אבל המנגינות עוד מתנגנות וכבר מתגעגעים לבוקר של המחר.

יצקה אורן.

לששנה וראובן עברון
לשמחה ואסתר לוי
לשרה ואשר עברון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין-הנכד
בן לנעמי ואבי פרץ

ללא ואברהם ימיני
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנין
נכד לגלית ואבי מעוז

לג'יין ואיזיק הוד
ולכל המשפחה
מזל טוב וברכות
לחתונת בנכם עזרא עם בח"ל דפנה
ובהזדמנות זו:

ברכות גם לשרה הוד שסיימה השנה
את לימודי הרפואה, ומצטרפת כרופאה
נוספת למשפחה! עלי והצליחי!

על פריצות, מציאות ומסכוף

בימים אלו נכנס במלוא המרץ הקבלן החדש לעבודה, ומתחיל בבניית הממ"דים בחלק הדרומי של הקיבוץ. במבט ראשוני נראה, שמדובר בקבלן יעיל וזריז, ובעיקר – אחראי ואמין. אנחנו מקווים שהתרשמות זו הקבלן הדרומי (חל"פ שומרון) מתכנן לעבוד עם הרבה עובדים בו – זמנית, כדי לייעל את העבודה. על מנת לזרז את העבודה, הוא מתכוון לחתוך את קירות הבית בעזרת מסור. פעולה זו מצמצמת את משך הפריצה ומקטינה את הפגיעה / הלכלוך. להזכירכם, מתוכנן קיר גבס פנימי, שיאפשר את המשך החיים בחדר גם אחרי שנפרץ הקיר שלו.

כדי להשתמש במסור, צריך הקבלן לבצע את בניית קיר הגבס ואת הפריצה בשלב מוקדם של הבניה, אחרת לא תהיה למסור גישה אל הבית. אנחנו מודעים לחשש הטבעי, שכבר בשלב מוקדם זה יקטינו לחברים את החדר, אבל נראה לנו, שהצר בהחלט שווה בנזק המלך, ושהמהלך ישתלם לאורך זמן. אנחנו מצידינו נעשה כל מאמץ לצמצם את הפגיעה באיכות החיים (לדוגמא – פתיחת קיר הגבס ותחילת השימוש בממ"ד עוד לפני שהשלימו את העבודות בחוץ).

הקבלן הדרומי נערך באזור ביה"ס במתחם מסודר ויפה. למניעת גנבות אף הותקנו שם מצלמות. בנוגע לאתר הצפוני – אנחנו חשים במלוא העוצמה את התסכול ההולך וגובר, של דיירי הגוש הצפוני, הסובלים מזה חודשים ארוכים, מאיכות וקצב העבודה של הקבלן שנבחר לאזור זה על ידי המדינה. העברנו את תחושות התסכול לממונים על כך בצורה החריפה ביותר, ואנחנו מקווים שהקריאות שלנו לא ייפלו על אוזניים ערלות. בתום חודש אוגוסט יאלצו הממונים על כך לקבל החלטות, וכאשר אלה יהיו בידנו נפרסמם כמובן לציבור.

במרת שבת פופ – מוסיקה ואיסי

איסיפה

ביום שני הקרוב ו' באלול 16.8.10 תתקיים איסיפת חברים, שתוקדש כולה לדיון ואישור (אי"ה) של חוברת "סעד בסעד", שחולקה ביום שלישי לחברים, זאת לאחר שני ערבי הסברה שבהם שמענו את הערות החברים, ושבעקבותיהם עודכנה החוברת.

האיסיפה תתחיל בשעה 18:00 בחדר אוכל שמאל, אך מאחר ואנחנו מעריכים שהאיסיפה עלולה להתארך, נעשה בשעה 19:15 ועד 19:45 הפסקה לתפילת מנחה ומעריב, וכן לארוחת ערב קלה בחדר אוכל ימין. לאחר ההפסקה נמשיך את האיסיפה, בתקווה לסיים את הדיונים וההצבעה לא יאוחר משעה 20:30. מצפים לציבור גדול ככל האפשר.

בוק!

קייטנת איל"ן

לפני שבועיים, כבכל שנה, התקיימה בקיבוץ קייטנת איל"ן. השנה הגיעו אלינו נערים מבי"ס הרצפלד בחולון. הקייטנה הייתה עמוסת חוויות וכיף, התרגשויות וגם רגעים לא פשוטים. הייתה זו לי הפעם הראשונה שהשתתפתי בקייטנת איל"ן וכמובן הפעם הראשונה שריכזתי אחת כזאת. אני מוכרח לציין שהייתי מופתע לטובה מרמת ההתגייסות בקיבוץ בכלל ובקרב בני הנוער בפרט- כל התיכוניסטים של הקיבוץ השתתפו במפעל החשוב הזה, עם עזרה של חבריהם מבחוץ. האנשים להם אנו צריכים להודות לא ייספרו מרוב.. על האוכל, התרומות, ההפעלות, החולצות, העזרה במחשבה ותכנון. ולכן לא נתחיל למנות אותם כדי שלא נשכח אף אחד. אך שלוש תודות בכל זאת רציתי לומר: תודה לנערי איל"ן הנפלאים שמזכים אותנו בעשייה חשובה, ופותחים לנו פתח להסתכלות אחרת על החיים. תודה לצוות הטכני ולמדריכים הנפלאים שבלעדכם הקייטנה לא הייתה הולכת לשום מקום. ותודה אחרונה לחיים פרידמן, מרכז הצוות הטכני, יד ימיני. אשרינו שזכינו בקהילה כזאת ובנוער כזה.

דני אוריאל

דבר החניכים: (נאמר באסיפת הסיום של הקייטנה)

הנה עברה לה עוד קייטנה

ואנו רוצים להגיד תודה

על הסובלנות ועל המסירות גם ברגעים קשים

אתם נותנים לנו הרבה כוח ותקווה

אני בתור החניך הוותיק מעריך ואוהב אתכם

אתם כבר משפחה שניה

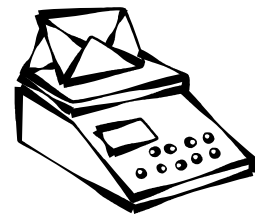
בעזרת השם נפגש בשנה הבאה,

אנדרוי אולפיקי

(אנדרי החניך הוותיק מבחוץ של הקייטנה, שנה חמישית ברצף, לא מוכל ללכת לשום מקום אחר..)

בעיתון "ידיעות הקיבוץ" מן השבוע שעבר התפרסם ראיון שערך העיתונאי אשר קשר עם חברנו נחום פנדאו. הראיון נערך בעקבות שני סרטים של נחום בנושא ההתנתקות שהוקרנו בסינמטק לפני מספר שבועות. לפניכם קטעים מן הראיון:

למרות שהוא עצמו לא פונה, גורש או נותק – הבמאי והמפיק נחום פנדאו מאד מוטרד מפניו גוש קטיף, ומהשלכות האירוע על חייו כאן היום, ובמיוחד ביישובי עוטף עזה...

"...הסרטים שלי, בעיני, הם סוג של תרפיה מבורכת", מעיד פנדאו, "זו התבוננות אחרת על המציאות, שמתאפשרת לי כבמאי, התבוננות שמחליפה את המבט הרגיל והסטנדרטי. אתה שואל שאלות חדשות, מביט על המציאות בצורה שונה. זה מן סוג של התמודדות שאתה מתחלק בה עם הקהל הרחב".

מפגש ה"תרפיה" של פנדאו התקיים לאחרונה (14.7) בסינמטק שדרות, באירוע מיוחד לציון חמש שנים להתנתקות. "הקרנו במפגש שני סרטים קצרים שלי, הבונים בעצם קו ישר מהבוקר האחרון בגוש קטיף ועד לחיים בצל הקסאמים בעוטף עזה", מספר הבמאי.

הסרט הראשון – "בוקר אחרון" משנת 2005... מלווה את רפתי רפת קטיף בשעות האחרונות בגוש, בזמן החליבה האחרונה ברפת. הסרט השני – "סכנה כאן בונים", שצולם שנה לאחר מכן בסעד... מתאר את סיפורם של שלושה ממייסדי הקיבוץ, שעדיין נלחמים על ביתם מאז הוקם בשנת 1948. "לאורך המפגש, כבמאי של שני הסרטים", מסביר פנדאו, "אני מדגיש את הצד האמוני העולה מן הסרטים, את מקומנו בתוך עולם התקשורת הכללי, את חשיבות היצירה מתוכנו ואת המורכבות של יצירה בתוך הקהילה בה אתה חי".

"בוקר אחרון" הוא סרט בן 8 דקות בלבד, אבל מורגש כמו פגישה טיפולית ארוכה במיוחד של מנהל הרפת ביישוב קטיף, בני גינזברג, עם פנדאו והמצלמה שלו. גינזברג, רפתן קשוח למראה, פורץ בבכי בקטעים מסוימים, וקשה לא להצטרף אליו... "ההשלמה של בני עם המצב מסתיימת בסרט בברכה ש" הכל נהיה בדברו", אומר פנדאו, זו ברכה מאד סימבולית מבחינתי, על כך שהצד האמוני מנצח".

"...הסרט "סכנה כאן בונים" הוא משחק מילים על המצב באזור בכללותו. גם אתר בנייה, וגם בנייה שמיועדת למנוע סכנה מצד הקסאמים". פנדאו מלווה בסרט שלושה מחבורת וותיקי הקיבוץ: אדו פולק, מוסכניק, רחל סימון, תופרת במקצועה, וקייבוס ז"ל, גנן שגן הנוי שלו הוא הנפגע העיקרי מעבודות המיגון בסעד. "מורידים את הפיקוסים שלי" הוא אומר בעצב בסרט, "פיקוסים ששתלתי כאן לפני ארבעים שנה. אני מקווה שעם הבניה הזו הילדים לא יאבדו את החוש שלהם לאסתטיקה".

"בחרתי ללוות דווקא אותם מכל האחרים", מסביר פנדאו, פשוט כי הם מייצגים את רוח הוותיקים בקיבוץ, עם התייחסות שונה למצב. חוץ מזה, אפשר בהחלט להגיד שאני מעריץ אותם על החוסן הנפשי והפיזי שלהם... וההתייחסות אכן שונה. אנשי הדור המבוגר מתייחסים לקסאמים, למשל, בביטול מסוים, כמעט כמו לזבוב טורדני, ואילו הצעירים יותר מוטרדים ושוקלים את המשך דרכם וחייהם על-פי המצב. ההתייחסות להבדלי הדורות... מרתקת ורגישה להפליא.

אז איך הגעת לקולנוע?

זה היה חלום ישן שלי. בגיל 34 התחלתי לחשוב על המימוש. ניסיתי בתחילה בבית הספר לקולנוע "מעלה" בירושלים, אבל זה לא הסתדר, ואז גלגל אותי הקב"ה לספיר".

בגל 36 החל פנדאו לימודי קולנוע במכללת ספיר. הוא למד שנתיים, ובמשך שנה עבד על פרויקט הגמר שלו: "ביימתי את הסרט "ילדים בשלט רחוק" שמנסה לפענח את חידת ההורות של העובדים הזרים מתאילנד שקשרי החום והאהבה שלהם עם ילדיהם מושתתים בעיקר על טלפונים ומכתבים. נסעתי לתאילנד במסגרת הצילומים להפגש עם המשפחות".

מוסד

במשך תקופה לא קצרה, ידענו כי תפקודו של המוסך בסעד לוקה מאוד בחסר (בלשון המעטה). ניסנו לבחון מספר מהלכים אשר יתנו מענה לבעיות ויביאו לשיפור המצב. בסופו של יום (לא קצר) הגענו להחלטה אשר אנו מאמינים כי היא עשויה להוות תשובה הולמת לבעיות איתן אמור להתמודד הענף, וניגשנו ליישומה. מראשית חודש אוגוסט, הפסקנו את העסקתם של שמואליק המנהל ושני חברי הצוות, עמוס ועמנו לוי. גייסנו את אבי פחימה חזרה לשורותינו כמנהל המוסך וצירפנו לצוות את חברנו אלי סימון. שעיייה הוותיק ממשיך כמובן את שרותו בצוות.

בתוכנית העבודה שבנה הצוות; שעות פתיחה ארוכות, מתן שירות בימי שישי, שירות איכותי, אמין ובמחיר תחרותי. בשלב הראשון בכוונתנו "להחזיר הביתה" את כל רכבי המשק על ענפיו ותאגידיו, את צי הטרקטורים והכלים המכאניים והסדרת הדרוש לקטנועים. כמו כן נפנה ונציע לבעלי הרכבים הפרטיים, חיצוניים וחברים, את שירותיו של צוות המוסך. בשלב השני, ננסה להרחיב ולגוון את חוג הלקוחות החיצוניים. נאחל לצוות ולנו הצלחה.

פכים קטנים

מט"ש – כידוע לכולם, אנו מנצלים את כל המים המושבים שלנו (מי קולחים) להשקיית הפרדס. עקב הקטנה של הפרדס לשטח נטוע בן 180 דונם, אשר רוב רובו חלקות צעירות, ירדה צריכת המים באופן משמעותי ביותר. כתוצאה מכך, הואטה זרימת מי הקולחין במט"ש ורמת איכותם נפגמה. שעיה לב, דותן ודובי ג. פועלים נמרצות למציאת מענה לתופעה זו בכדי שנוכל לשוב ולנצל את מלוא הכמות של משאב יקר מציאות זה.

אפרונים (כלים מכאניים לקטיף בגובה) - בעקבות נטיעות הרחבה של שטחי האבוקדו וכניסת חלקות חדשות להנבה, רכשנו בימים אלו ממטע קיבוץ פרוד שני אפרונים משומשים. בזאת הכפלנו למעשה את יכולות הקטיף של אמירי העץ. נאחל לצוות המטע יבולי שיא ותעסוקה מלאה לצוות הקוטפים.

חלב – על פי מועצת החלב, צריכת החלב בארץ ובעולם ממשיכה לצמוח, והמחסור של "הנוזל הלבן" גובר. כעת נראה לנו כי לקראת שנה הבאה נתבשר על הגדלת מכסת חלב ב-3%, וכן יגדלו מאוד התמריצים על חלב חריג חורף (60% ממחיר מטרה) וחלב חריג קיץ (95% ממחיר מטרה). צוות הרפת בחן את המשמעות של הגדלת תפוקות העדר. על פי נייר העבודה, קיימת אפשרות ריאלית אי"ה, כי נוכל לייצר זה פעם ראשונה בתולדותינו מעל 4.0 מליון ליטר חלב בשנה. כן יבוא. אודי הגיש להנהלת המשק רשימת השקעות "צנועה" לדיון ואישור ביצוע.

לול פטם – בימים אלו שווק המדגר הרביעי של השנה. למרות החום הכבד ששרר במהלך הגידול, מצביע אשר ע. על תוצאות עסקיות בהחלט טובות.

חצי שנתי – הנהלת המשק אמורה לשבת בימים אלו על הדוחות הכלכליים החצי שנתיים. מסתמן כי הביצועים יהיו נמוכים קמעה מן התוכנית. מיד עם סיום הדיונים, ניגש להכין את התשתית לתוכנית המשק של שנת עבודה 2011. דיווח לציבור החברים יינתן באסיפת חברים קרובה.

שקד – נייעור ואיסוף השקדים בעיצומו. עקב תקלות במנערת המכאנית, אנו מבצעים נייעור ידני (כן, כמו פעם). הצוות מדווח על רמת יבולים נמוכה בשתי החלקות. נראה כי עם סיום אסיף הפרי, תמליץ הנהלת המשק על עקירת השקד. חלפו להם ותמו ימיו של השקד בסעד.

אתר הקומפוסט – התוכנית שהגשנו נדונה בוועדת "שמעונים" וזו המליצה לוועדה המחוזית להפקידה. במקביל הגשנו "תזכיר סביבה" למשרד ל. הסביבה. מתקדמים לאט, לאט, לאט, לאט. נקווה לאשור התוכנית בקרוב.

את fe זומ.

חלופ